Sbírka zákonů a nařízení
státu československého.

Částka CXXIV. Vydána dne 4. listopadu 1920.

Obsah: (Čís. 587.—591.) 587. Nařízení, jímž upravují se ustanovení o poplatkovém ekvivalentu v příčině jeho měření a placení a přiznání majetku za osmé desítiletí (1921 až včetně 1930). — 588. Nařízení k provedení zákona ze dne 8. června 1898, č. 38 z. z. pro Čechy, kterým se zavádí školní příspěvek ze jmění podrobeného poplatkovému ekvivalentu na léta 1921 až 1930. — 589. Nařízení k provedení zákona ze dne 27. června 1899, č. 68 z. z. pro Moravu, a zákona ze dne 28. května 1902, č. 50 z. z. pro Moravu, kterým se zavádí školní příspěvek ze jmění podrobeného poplatkovému ekvivalentu na léta 1921 až 1930. — 590. Nařízení o zrušení sedrie, státního zastupitelství a sedriální věznice v Ipolských Šáhách, Zlatých Moravcích a nové úpravě obvodů sedrie v Báňské Bystřici, Bratislavě, Komárně, Nitře a Trenčíně. — 591. Vyhláška o stanovení cen pro prodej v drobném zabavených luštěnin a olejnatých plodin.

Čís. 587.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. října 1920,

jímž upravují se ustanovení o poplatkovém ekvivalentu v příčině jeho měření a placení a přiznání majetku za osmé desítiletí (1921 až včetně 1930).

K provedení sazební položky 57/106, B, e) zákona ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., o poplatkovém ekvivalentu (v nařízení stručně „ekvivalent"), nařizuje se na osmé desítiletí 1921 až včetně 1930 s platností pro Čechy, Moravu, Slezsko a území k nim administrativně přivtělená takto:

I. Co má býti přiznáno.

§ 1.

Aby ekvivalent za osmé desítiletí mohl býti vyměřen, budiž podle stavu ze dne 1. ledna 1921 přiznán:

a) veškerý majetek nemovitý v Čechách, na Moravě, ve Slezsku a na územích k nim administrativně přivtělených patřící osobě podrobené ekvivalentu, ať tato osoba má sídlo kdekoliv, i s požitečnými právy s ním spojenými, bez rozdílu právní povahy držby, jakož i bez rozdílu, je-li držba zapsána ve veřejných knihách čili nic;

b) kdekoli jsoucí majetek movitý osob podrobených ekvivalentu, které mají sídlo v Čechách, na Moravě, ve Slezsku a na územích k nim administrativně přivtělených, pak v uvedených zemích jsoucí movitý majetek osob podrobených ekvivalentu, které mají sídlo své v cizozemsku.

Horské chaty, boudy, baráky a jinaká stavení tohoto druhu pokládají se za movité věci, jsou-li zřízeny na pozemcích, které jsou toliko najaty nebo pachtovány osobami ekvivalentem povinnými.

§ 2.

Povinnost přiznati majetek a zapravovati ekvivalent vztahuje se podle čísla 1. sazební položky 57/106, B, e) zákona ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., netoliko k majetku právnických osob řádně ustavených, nýbrž i ke každému jinému nemovitému a movitému majetku, nepřísluší-li podíl na majetkové podstatě určitým jednotlivým osobám.

Rovněž nemovitý majetek výdělkových společností v čís. 2. sazební položky 57/106, B, e) zákona ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., uvedených, jejichž účastníkům patří podíl na kmenovém jmění společném, pak společenstev, spolků a ústavů pod zákony ze dne 27. prosince 1880, č. 1 ř. z. z roku 1881, a ze dne 15. dubna 1885, č. 51 ř. z., náležejících budiž přiznán pro vyměření ekvivalentu nehledíc k soukromoprávní povaze těchto sdružení a ústavů, pokud jednotlivé nemovitosti nejsou spoluvlastnictvím (§ 361 ob. z. obč.) členů.

Podíly na společné majetkové podstatě nebo na společném kmenovém jmění, o kterých se mluví v sazební položce 57/106, B, e) zákona ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., sluší rozuměti toliko takové, které za trvání společenství jednotlivými členy mohou volně býti převedeny na osoby jiné a jsou vzhledem k celku určeny.

§ 3.

Žádá-li se za zákonné osvobození od ekvivalentu, buďte předloženy pomůcky, kterých jest třeba k jeho průkazu, a buď jeho uznání na finančním úřadu vymoženo.

Osvobození od ekvivalentu na sedmé desítiletí nezakládá ještě nároku na osvobození na osmé desítiletí, a proto také v tomto případě buď podle předcházejícího odstavce zakročeno, aby bylo osvobození uznáno.

Majetek, za jehož trvalé osvobození od ekvivalentu se žádá, buď toliko potud přiznán, pokud toho jest třeba, aby požadované osvobození bylo spolehlivě zjištěno.

Části majetku, při nichž povinnost zapravovati ekvivalent podle poznámky 3. k sazební položce 57/106, B, e) zákona ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., dnem 1. ledna 1921 ještě nenastala, buďte zatím oznámeny úřadu, který jest povolán ekvivalent vyměřovati, zároveň budiž prokázán čas, kdy státní pokladna nabyla práva k řádnému poplatku z nabytí majetku a buďtež řádně přiznány části majetku, jakmile ekvivalentní povinnost nastane, podle stavu toho času.

Osoby podrobené ekvivalentu, které dne 1. ledna 1921 ještě netrvají plných 10 let, mají zatím prokázati úřadu ekvivalent vyměřujícímu čas, kdy byly založeny nebo vznikly, a teprve po uplynutí desátého roku svého trvání řádně přiznati své jmění podle stavu toho času.

II. Které osoby jsou povinny podati přiznání.

§ 4.

Přiznati majetek podrobený ekvivalentu jsou povinni:

za církevní a světská nadání a jinaká účelová jmění správci;

za beneficia, pokud nejsou inkorporována k některé komunitě, a za majetek arcibiskupství a biskupství poživatelé, a byla-li by uprázdněna, administrátoři, provisoři (správci interkalárních důchodů);

za majetek inkorporovaných beneficií představení komunity, ke které jest beneficium inkorporováno;

za kostely správci zádušního jmění;

za katedrální a kolegiální kapitoly, proboštství, ústavy, kláštery a jiné církevní korporace (konventy) správci;

za jmění nekatolických náboženských obcí jejich zákonní zástupci;

za zemské jmění (za zemský fond, domestikální fond) a za jiná účelová jmění zemí spravovaná zemský (správní) výbor;

za jmění obcí (místních obcí, obecních částí, okresních zastupitelstev, konkurenčních obcí a pod.) a za jinaká účelová jmění obcemi spravovaná obecní starostové (místní starostové, představení a pod.), při čemž budiž šetřeno formálností, které jsou předepsány pro vydávání listin jménem obce (spolupodpis členů obecního zastupitelstva, přitištění obecní pečeti);

za ústavy a spolky, akciové společnosti, za těžířstva a horní podniky zřízené podle §§ 137 a násl. horního zákona ze dne 23. května 1854, č. 146 ř. z., za společnosti s obmezeným ručením a jiné výdělkové společnosti, za notářské, advokátní, lékařské a inženýrské komory, za odborové svazy, živnostenská společenstva, různé stavovské organisace a sdružení atd. představenstvo, ředitelé, jednatelé nebo jiní zmocněnci a zákonní zástupci.

III. O formě přiznání.

§ 5.

Nemovité jmění přiznáno buď podle připojených vzorců A/1 a A/2, movité jmění podle vzorce B a požitečná práva podrobená ekvivalentu (jako právo myslivosti, rybářství, mlýnské, výčepní, tržní, mýtní, převozní a pod.) buďte přiznána odděleně podle vzorce C. ·/. ·/. ·/.

Předběžné oznámení majetkových částí, u kterých povinnost zapravovati ekvivalent podle poznámky 3. k sazební položce 57/106, B, e) zákona ze dne 13. prosince 1862, čís. 89 ř. z., dnem 1. ledna 1921 ještě nepočala (§ 3, odst. 4.), budiž vykonáno zvláštním seznamem podle vzorce D, v němž uvedeny buďte nejprve nemovité věci podle pořadí, jak jich bylo nabyto, a potom movité věci podle téhož pořadí. ·/.

Tyto vzorce i s vložkami vydají se stranám za náhradu výrobních nákladů na každém tiskopise vyznačených.

Jmění obcí, beneficií, kostelů, nadací a samostatných fondů jimi spravovaných budiž přiznáno každé zvlášť pro sebe.

Toliko jmění mešních a modlitebních nadací může býti vykázáno úhrnem s uvedením jednotlivých nadací.

Společnosti, spolky a ústavy povinné veřejně účtovati mají přiložiti ku přiznání také poslední účetní závěrku.

Každé přiznání nebo seznam majetku budiž datován udáním místa a dne vyhotovení a podepsán způsobem právně závazným.

Finanční úřad má právo přezkoumati správnost přiznání a dokladů nahlédnutím do knih a jiných zápisů (§ 8 zákona ze dne 7. ledna 1920, č. 31 Sb. z. a n.).

Přiznání, která nebyla učiněna předepsaným způsobem, nepokládají se za přiznání včas podaná (§ 34).

§ 6.

Části majetku, pro něž se žádá za osvobození od ekvivalentu na celé osmé desítiletí, buďte, pokud musí býti přiznány, aby osvobození bylo spolehlivě zjištěno (§ 3, odst. 1. a 3.), uvedeny v příslušném přiznání, a to na konci jeho s udáním důvodu osvobozovacího.

IV. Zvláštní ustanovení o přiznání nemovitostí.

(vzorce přiznání A/1 a A/2).

§ 7.

Jestliže nemovitosti, patřící osobě podrobené ekvivalentu, vzhledem k tomu, jak se na nich

hospodaří nebo jak se jich užívá, činí jeden nebo několik hospodářských celků, jako na př. jednotně vzdělávané statky nebo továrny s vedlejšími budovami, skladišti atd., budiž to v příslušných přiznáních zřetelně vyznačeno; pozemky nebo budovy náležející k sobě buďte uvedeny za sebou a budiž ve přiznáních podle vzorců A/1 a A/2 vyznačeno poukazem, že k sobě náležejí.

§ 8.

Má-li strana ekvivalentu podrobená nemovité věci, které leží v rozličných berních okresích, jest povinna pro každý berní okres předložiti zvláštní přiznání o nemovitých věcech v něm ležících.

Každé toto přiznání buď o sobě uzavřeno.

Tato oddělená přiznání buďte na titulním listě posloupně číslována.

V témže pořadí buďte sestaveny výsledky jednotlivých přiznání ve zvláštním výkaze na tiskopisu příslušného přiznání a na konci buď udán úhrnný výsledek.

Tento výkaz buď opatřen nápisem „Úhrnný výkaz" a má zároveň býti obalovým archem pro jednotlivá přiznání v aritmetickém pořádku seřazená a budiž jako přiznání sama (§ 5) datován a podepsán.

Nemůže-li osoba přiznáním povinná (§ 4) dáti ústně potřebná vysvětlení, poněvadž bydlí jinde, musí pojmenovati v okresu někoho, kdo příslušné okolnosti zná, a jej také zmocniti, aby po případě směl učiniti platnou úmluvu s orgány finanční správy o základech pro vyměření ekvivalentu.

§ 9.

Při pozemcích stejné kultury, které náležejí k témuž hospodářskému celku (§ 7) a leží v témž berním okresu (§ 8), dlužno uvésti všechna čísla parcelní, avšak pozemkovou daň z nich a plošnou výměru jejich lze udati toliko úhrnně.

§ 10.

V přiznáních nemovitého jmění buďte uvedeny také věci, které samy o sobě jsou sice movité, avšak jako příslušenství nemovité věci v právním smyslu pokládají se za nemovité (§ 293 ob. z. obč.), a zevrubně vypočteny ve specifikaci na 4. stránce vzorců přiznání A/1 a A/2.

Co pokládati sluší za příslušenství věci nemovité, budiž posuzováno podle §§ 294 až 297 ob. z. obč.

Podléhá-li věc nemovitá ekvivalentu, podrobeno jest ekvivalentu její příslušenství i tenkráte, netrvalo-li věnování za příslušenství ještě po deset let.

§ 11.

Nemovitosti buďte přiznány obecnou hodnotou (§§ 305 a 306 ob. z. obč.) podle ustanovení § 50 poplatkového zákona ze dne 9. února 1850, č. 50 ř. z., a to z pravidla kupní cenou v místě obvyklou.

Není-li takových kupních cen, buďte budovy a jinaké příslušenství nemovitých věcí zpravidla přiznány podle nynějších nákladů na jich zřízení neb opatření.

Nemovitosti, které, třeba i před delší dobou, z kteréhokoli důvodu soudně byly odhadnuty, buďte přiznány hodnotou posledním soudním odhadem stanovenou, ač není-li podstatných námitek proti její přiměřenosti. Takové námitky buďte v přiznání výslovně uvedeny.

Nemovité věci, které dohromady činí hospodářský celek (§ 7), mohou býti přiznány úhrnnou hodnotou, a to i tenkráte, když leží v rozličných berních okresích, ovšem bez újmy závazku uvésti případné soudní odhady, jakož i jednotlivé předměty v úhrnné hodnotě zahrnuté.

Ustanovení §§ 50 a 54 zákona ze dne 9. února 1850, č. 50 ř. z., a § 6 cís. nařízení ze dne 19. března 1853, č. 53 ř. z., o stanovení hodnoty úmluvou nebo zvláštním soudním odhadem, vztahují se také k ekvivalentu.

§ 12.

Dosahuje-li při ryze hospodářských a lesnických pozemcích a budovách — vyjímajíc ty pozemky, jejichž hodnota jest určena jejich způsobilostí ke staveništím a které se zřetelem k této okolnosti mají býti oceněny —, pak při budovách obytných přiznaná hodnota nemovitostí bez příslušenství alespoň

a) 300násobnou daň pozemkovou beze slevy;

b) 300násobnou domovní daň třídní, u domů nových beze slevy (zákon ze dne 28. prosince 1911, č. 242 ř. z.);

c) 20násobný čistý činžovní výnos domovní dani činžovní podrobený,

může přiznavatel zatím upustiti od přesného průkazu, že přiznané hodnoty jsou přiměřené, avšak jest zavázán na žádost finančního úřadu předložiti průkazy a pomůcky, o nichž tento úřad uzná, že jich je třeba, a které podrobněji označí.

§ 13.

Společnosti, spolky a ústavy, které jsou povinny veřejně účtovati, jestliže by svou nemovitou držbu s příslušenstvím přiznaly menší hodnotou, nežli jaká jest za základ položena v poslední účetní závěrce (§ 5, odst. 6.), mají rozdíly v přiznáních vysvětliti.

Zejména železniční podniky, pokud by neprokázaly a pro vyměření ekvivalentu nepřiznaly kapitál, vynaložený na pozemky, na pozemní a umělé práce, na spodní a vrchní stavbu a na veškeré nemovité příslušenství, jako na nádraží, na místa nakládací a skládací, budovy potřebné k železniční vozbě v místech příjezdu a odjezdu, domky strážní a dozorčí s veškerými za nemovité pokládanými zařízeními stojatých strojů a všech

nemovitých věcí, mají řádně prokázati přiměřenost nemovitostní hodnoty, buďto rozdruženě nebo úhrnnou sumou přiznané.

§ 14.

Při vyměřování ekvivalentu neodčítají se passiva od hodnoty nemovitého jmění ekvivalentu podrobeného (§ 56 zákona ze dne 9. února 1850, č. 50 ř. z.).

§ 15.

Je-li nemovitost zavazena stavebním právem (zákon ze dne 26. dubna 1912, č. 86 ř. z.), buď šetřeno při přiznání její hodnoty i při vyměřování ekvivalentu těchto ustanovení:

Především buď uvedena úhrnná hodnota nemovitosti (pozemku i se stavbami na něm zřízenými) tak, jako kdyby nemovitost nebyla zavazena stavebním právem, při čemž buď šetřeno ustanovení v §§ 7—14 uvedených.

Od úhrnné hodnoty nemovitosti buď odečtena hodnota práva stavebního i s příslušenstvím, vypočtená podle následujícího odstavce.

Hodnota stavebního práva i s příslušenstvím (t. j. se stavbami na základě stavebního práva nabytými nebo zřízenými) buď počítána toliko setinami úhrnné hodnoty nemovitosti, kolik činí počet roků mezi okamžikem pro vyměření ekvivalentu rozhodným a okamžikem, kdy stavební právo zanikne; při tom zlomky roku, činí-li 6 měsíců, považují se za plný rok, jinak však se nepočítají.

Předcházející ustanovení nevylučuje, aby se nepoužilo odhadních způsobů uvedených v §§ 11, 12 a 14.

Nevyplývá-li trvání práva stavebního určitě ze smlouvy, kterou bylo zřízeno, nebo závisí-li toto trvání na podmínce, která v době vyměření ekvivalentu není ještě rozhodnuta, buď vzato za tím účelem, aby se použilo předpisů předcházejících odstavců, nejdelší podle smlouvy možné trvání, nebo není-li smluvního ustanovení, kterým by se nejdelší trvání určovalo, 80leté trvání stavebního práva (§ 3, odst. 1., zák. ze dne 26. dubna 1912, č. 86 ř. z.).

Přiznání buď učiněno podle vzorce A/1.

Ve sloupci „Přiznaná úhrnná cena pozemku a příslušenství" buď především uvedena úhrnná hodnota nemovitosti, v následujícím řádku hodnota stavebního práva, podle odstavce 4. tohoto paragrafu vyšetřená, a buď vyznačen rozdíl obou těchto číslic hodnoty.

V ostatních sloupcích nebudiž přihlíženo k zavazení nemovitosti právem stavebním; ve sloupci pro poznámku buď však uvedeno datum smlouvy, kterou bylo stavební právo založeno, doba, pro kterou zřízeno, po případě nejdelší trvání, které se má podle odstavce 6. tohoto paragrafu předpokládati, vložka pozemkové knihy pro toto stavební právo, konečně úřad, u kterého byl předepsán poplatek z nabytí práva stavebního, a položka popl. rejstříku příslušného platebního rozkazu.

§ 16.

Když se na některém domě, který jest vlastnictvím obecně prospěšného sdružení stavebního (§ 1 zákona ze dne 28. prosince 1911, č. 243 ř. z.) a který obsahuje malé byty v rozměru uvedeném v § 7 zákona ze dne 22. prosince 1910, č. 242 ř. z., zapíše knihovně ve prospěch státu jako reální břímě vlastníkův závazek, že nezcizí domu bez povolení ministerstva sociální péče, tedy buď na žádost strany, prokáže-li tato zmíněné předpoklady, až do času, kdy bude reální břímě knihovně vymazáno, hodnota tohoto domu za příčinou vyměření ekvivalentu čítána toliko polovicí hodnoty podle ustanovení §§ 11 až 15 tohoto nařízení.

Přiznané úlevy se pozbude, když ministerstvo sociální péče vyřkne, že stavební družstvo nemá povahy obecně prospěšné (§ 7 cit. zák. ze dne 28. prosince 1911) nebo vymaže-li se v knihách pozemkových uvedený závazek.

V těchto případech upraví se ekvivalent tak, že se vyměří dodatečně ekvivalent z úplné hodnoty domu za dobu ode dne, kdy vznikly skutečnosti, na kterých se zakládá výrok ministerstva sociální péče, nebo nelá-li se vznik tento zjistiti, ode dne řečeného výroku, vztažmo za dobu od výmazu závazku.

V. Zvláštní ustanovení o přiznání movitého jmění

(vzorec přiznání B).

§ 17.

Jmění movité budiž přiznáno podle stavu ze dne 1. ledna 1921, na který den má se také vztahovati udaná cena, rozdružené na způsob pozůstalostního inventáře a tak, aby podle toho mohlo býti posouzeno, zdali přiměřené jsou ceny, které přihlížejíc k § 52 zákona ze dne 9. února 1850, č. 50 ř. z., a § 1 zákona ze dne 11. června 1919, č. 329 Sb. z. a n., mají býti uvedeny.

Při kapitálech záležejících v soukromých půjčkách, pak ve veřejných obligacích a v soukromých cenných papírech budiž specifikace na druhé a třetí stránce vzorce přiznání B přesně ve veškerých rubrikách vyplněna.

S aktivními pohledávkami a cennými papíry buďte přiznány také úroky dne 1. ledna 1921 dospělé, avšak ještě nevybrané, jakož i běžné úroky až včetně do 31. prosince 1920 čítané.

Pokladní hotovost ze dne 1. ledna 1921 budiž v přiznání uvedena, nehledíc k jejímu účelu a upotřebení. Skládá-li se hotovost ze subvencí a má-li býti podle svého určení v krátké době vydána, není jměním podrobeným ekvivalentu. Totéž platí o zadržených nebo v pokladně hotově uložených příspěvcích veřejných korporací, určených k úhradě běžných potřeb.

U beneficií nebuďte hotovost beneficiátu náležející a úroky obročních kapitálů jemu příslušející za jmění beneficia pokládány a přiznávány.

V těch však případech, kde běžné úroky, jejichž splatnost nastane po 1. lednu 1921, podle nadačního ustanovení nebo statutu, podle zákona nebo podle skutečných a prokázaných poměrů nejsou určeny předem k rozmnožení majetkové podstaty právnické osoby, nýbrž k úhradě běžných výdajů, nebuďte tyto běžné úroky, ani příslušné běžné výdaje čítány při vyměřování ekvivalentu. To platí zejména o jmění kostelů, pokud jest jeho výtěžku třeba k úhradě běžných potřeb kostelních nebo k dotaci duchovního správce, pak o jmění nadací, pokud jeho výtěžek nemá býti kapitalisován. V těchto případech nesmějí však zase býti počítány běžné úroky při dluzích, které podle §§ 18 a násl. tohoto nařízení mají býti odečteny od movitého jmění při vyměření ekvivalentu.

§ 18.

Ekvivalent z movitého jmění se vyměřuje z čisté hodnoty (§ 22 cís. nař. ze dne 15. září 1915, č. 278 ř. z.).

K přiznání movitého jmění budiž proto přiložen výkaz passiv, která tu jsou v čase rozhodném pro přiznání, a budiž ke konci vypočten zbytek jmění ekvivalentu podrobený.

Váznou-li však u osoby podrobené ekvivalentu, která má své sídlo v tuzemsku, passiva zároveň na nemovitém jejím jmění v cizině, budiž s movitého jmění sražena toliko ta částka passiv, která poměrně připadá na tuzemské nemovité a veškeré movité jmění. Proto passiva, která váznou toliko na nemovitém jmění cizozemském osoby podrobené ekvivalentu, nemohou býti odečtena od jmění movitého.

Podobným způsobem osoby podrobené ekvivalentu, které v cizině mají své sídlo, smějí toliko tu část passiv odečísti od movitého jmění tuzemského, která připadá na jejich movité i nemovité tuzemské jmění. U společností, spolků a ústavů, které jsou povinny veřejně účtovati, jest v této příčině rozhodna ona speciální rozvaha, která jest sestavena pro stát československý, pokud proti ní není závady.

Nejsou-li některé části movitého nebo nemovitého jmění podrobeny ekvivalentu, nebuď také přihlíženo k dílu dluhů připadajícímu na tyto části jmění. Toto ustanovení však neplatí, pokud příslušných částí jmění bylo nabyto osobou povinnou ekvivalentem v desíti letech před 1. lednem 1921 převodem procentnímu poplatku podrobeným.

Umořování passiv v období, na které se ekvivalent předpisuje, nemění ničeho na výměře poplatku.

§ 19.

Vzhledem k § 105 cís. patentu ze dne 9. srpna 1854, č. 208 ř. z., smějí od aktivního jmění při výpočtu čistého movitého jmění býti odečteny toliko dluhy, totiž sumy, které v rozhodném čase jiné osoby měly právo pohledávati, tedy sumy, které podstatu majetkovou skutečně zmenšují.

Za passiva nemohou býti pokládány takové výdaje, které osoba podrobená ekvivalentu jako taková jest povinna z běžných příjmů zapravovati na základě závazku vzniklého z zvláštního zákona, nařízení nebo zvláštního titulu, ježto nezmenšují podstaty jmění.

Při oceňování nadačního jmění (zejména nadací mešních) nebuďte sráženy závazky, které z nadací plniti sluší.

§ 20.

Za dluhy nebuďte zejména pokládány následující položky, které se v účetních závěrkách společností, spolků a ústavů obyčejně uvádějí mezi pasivy, a nebuďte odečítány od movitého jmění podrobeného ekvivalentu:

Reservy k úhradě budoucích ztrát, schodků neb výdajů (řádné a mimořádné reservní fondy, speciální reservy pro jednotlivá obchodní odvětví nebo pro jednotlivé obchody, speciální reservy pro ztráty na kursu, zřízené při stoupání kursů z rozdílů mezi cenami opatřovacími a skutečnými kursovními hodnotami cenných papírů; u pojišťoven také garanční fondy, které byly nastřádány nad předepsanou reservu prémiovou a jsou ustanoveny k úhradě schodků, které mohou vzniknouti nepředvídanými událostmi atd.);

čistý výtěžek posledního roku;

úroky před 1. lednem 1921 napřed přijaté za období tento čas přesahující, třeba tyto částky byly ustanoveny k úhradě později vznikajících závazků, jako na př. úroky hypotečních pohledávek ústavem hypotečním napřed vybrané, které jsou určeny k zapravení kuponů zástavních listů ve lhůtách prošlých, avšak které zatím jsou majetkem ústavu;

konečně prémie pojišťovnám napřed vyplacené, pokud jich není třeba ke zřízení prémiové reservy.

§ 21.

Co se týče prémiových reserv společenských zaopatřovacích ústavů (pensijních ústavů) na zásadě vzájemnosti spočívajících a pojišťovacích společností, má, platiti toto:

a) Ústavy a společnosti zapisující ve svém hospodářství podle ministerského nařízení ze dne 5. března 1896, č. 31 ř. z., do svého závodního účtu (mezi výdaje) a do rozvahy (mezi passiva) prémiovou reservu vypočtenou podle zásad § 28 dotčeného ministerského nařízení, která jest úhradou budoucích závazků ústavu neb společnosti vůči pojištěncům (hodnota práv vzniklých pojištěncům ze zaplaceného pojistného počítaná ke dni 1. ledna 1921), mohou tuto prémiovou reservu, přiznávajíce movité jmění pro vyměření ekvivalentu, sraziti jako passivum.

b) U starších společenských pensijních ústavů, které ještě nejsou upraveny podle regulativu oním ministerským nařízením vyhlášeného, budiž za příčinou vyšetření čistého movitého jmění ekvivalentu podrobeného s úhradním kapitálem, jenž jest přiměřený již poukázaným pensím a zaopatřovacím požitkům, naloženo jako s passivem (§ 16 zákona ze dne 9. února 1850, č. 50 ř. z.).

Bude-li však prokázáno odborným posudkem pojišťovacího technika, autorisovaného podle ministerského nařízení ze dne 3. února 1895, č. 23 ř. z., že výše prémiových reserv byla zjištěna podle zásad pojišťovací techniky, může postupováno býti vzhledem k těmto reservám podle písmena a).

c) Menším vzájemným spolkům, které nejsouce organisovány podle zásad pod a) vytčených omezují se toliko na to, aby svým členům, konajícím statutární platby, poskytovaly lékařskou pomoc a ošetřování v nemocech (nemocenské), podpory za dočasné nebo doživotní nezpůsobilosti k výdělku nebo příspěvky k nákladům na pohřeb, a nemají zakládacího fondu, pak malým rolnickým spolkům na pojišťování dobytka, proti ohni a krupobití, může finančním úřadem příslušným k měření ekvivalentu býti povoleno, aby pokladní hotovost ke dni 1. ledna 1921 byla pokládána za prémiový fond reservní, a aby proto bylo upuštěno od vyměřování ekvivalentu z tohoto movitého jmění.

§ 22.

Passiva, ke kterým sluší přihlížeti při vyměřování ekvivalentu z movitého jmění, buďte prokázána finančnímu úřadu týmž způsobem a týmiž prostředky jako dluhy pozůstalostní.

Finanční úřad, uváživ pečlivě okolnosti, může povoliti úlevy důkazu.

VI. Zvláštní stanovení, jak mají přiznána býti práva požitečná (vzorec přiznání C).

§ 23.

Do vzorce přiznání C buďte nejprve zapsána ta požitečná práva, která se počítají k věcem nemovitým (§ 298 ob. z. obč.), pak ta, která se čítají k movitým věcem. Pro každý druh budiž učiněna zvláštní závěrka.

Právo myslivosti, přísluší-li osobě podrobené ekvivalentu na vlastních pozemcích, budiž jako nemovité jmění přiznáno úplným výtěžkem, jinak tím penízem, který z výtěžku honebního práva poměrně připadá na pozemky osoby podrobené ekvivalentu, pokud nebylo přihlíženo k právu myslivosti již při přiznání a ocenění nemovitostí (vzorec přiznání A/1). Nerozděluje-li se výtěžek práva myslivosti držitelům pozemků, nýbrž béře-li jej obec pro sebe, budiž ekvivalent z hodnoty práva myslivosti na pozemkové držitele připadajícího jako ze součástky movitého jmění obci jako takové toliko tenkráte vyměřen, když a pokud výtěžek myslivosti od pozemkových držitelů obci jako takové řádně a trvale byl postoupen (nikoli snad toliko na srážku obecních dávek na ně náležejících nebo do odvolání).

Tržné, místné a poplatky podobné nejsou jen tenkráte předmětem ekvivalentu, prokáže-li se, že byly toliko na základě §§ 69 a 70 živnostenského řádu ze dne 20. prosince 1859, č. 227 ř. z., povoleny a úředně vyměřeny jako náhrada za výdaje, které obec má s konáním trhu. Nepodá-li se tento průkaz, budiž výtěžek tržného a místného při vyměřování ekvivalentu považován za součástku movitého jmění.

Opětující se peněžní a naturální požitky, jaké bývají spojeny zejména s beneficiemi, buďte přiznány s udáním právního titulu, na kterém spočívají.

Naproti tomu však štola, obětné a jinaké takové požitky, farnímu beneficiátu jako vzájemná nebo dobrovolná dávka náležející, nejsou předmětem ekvivalentu, poněvadž nepocházejí ze jmění beneficia.

VII. Některá ustanovení o osvobozeních od ekvivalentu.

§ 24.

Osvobození od ekvivalentu podle poznámky 1. k sazební položce 57/106, B, e) zákona ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., vztahuje se toliko ke společnostem na výdělek společný, když společenská smlouva byla učiněna buďto:

a) na určitou dobu 15 let nepřesahující, nebo

b) toliko na doživotí původních účastníků nebo pro dědice jejich.

Toto osvobození nevztahuje se proto vůbec ke společnostem, které jsou zřízeny na neurčitý čas, může-li doba jejich trvání přesahovati doživotí původních účastníků neb jejich dědiců, nebo na určitou dobu delší nežli 15 let, a pozbude se ho, kdy se společnost, původně na určitou dobu ne delší než 15 let zřízená, výslovně nebo mlčky

prodlouží na neurčitý čas, který může přesahovati doživotí jednoho z původních účastníků neb jejich dědiců, nebo na určitý čas, který, připočte-li se dosavadní trvání společnosti, přesahuje 15 let; mimo to, když ke společnosti původně na doživotí účastníků nebo pro jejich dědice uzavřené po úmrtí jednoho z nich bez přerušení právního trvání společnosti a bez převodu jejího nemovitého jmění přistoupí noví společníci a to nikoliv ve vlastnosti jako dědicové původních účastníků, nebo vystoupí-li některý z původních společníků a toto vystoupení nemá v zápětí zrušení společnosti.

§ 25.

Jestliže nerozlučné spojení veškerých požitečných a užívacích práv se zvláštními nemovitostmi, jak toho je třeba k nároku na osvobození od poplatku podle poznámky 2., písm. a), k sazební položce 57/106, B, e) zákona ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., nevysvítá již z knihy pozemkové, stačí prokázati okolnosti, ze kterých může býti souzeno, že tu skutečně jest takové spojení.

Za pomůcky ku podání tohoto průkazu pokládají se účetní závěrky obce za uplynulé desítiletí, výpovědi pamětníků, inventáře obecního jmění, potvrzení úřadu atd.

Nejsou-li užitky nemovité věci úplně vyčerpány požitečnými a užívacími právy, vyměří se společenstvu ekvivalent toliko z té části nemovitých věcí, která odpovídá části užitků prokázanými požitečnými nebo užívacími právy nevyčerpané.

§ 26.

V případech poznámky 2., písm. b), k sazební položce 57/106, B, e) zákona ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., buď při vyměření ekvivalentu přihlíženo toliko k tomu právnímu stavu, který pro rozhodnou dobu zjistil finanční úřad pro obor daní.

Pouze dočasné osvobození od daně pozemkové nebo domovní nezakládá osvobození od ekvivalentu.

Avšak při vinicích postižených mšicí révovou budiž při vyměřování ekvivalentu přihlíženo ke zmenšené hodnotě, jak se jeví v důsledku odpisu pozemkové daně (§ 7 zákona ze dne 27. června 1885, č. 3 ř. z. z roku 1886, ve znění čl. I. zákona ze dne 15. června 1890, č. 143 ř. z.).

§ 27.

Osvobození od ekvivalentu podle poznámky 2., písm. d), k sazební položce 57/106, B, e) zákona ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., může býti přiznáno movitému jmění spolků a ústavů k účelům vyučovacím, dobročinným a lidumilným, avšak jen tenkráte, když toto jmění podle stanov těchto spolků a ústavů, platných v rozhodném čase, slouží výlučně a trvale těmto účelům a jim nemůže býti odcizeno.

U movitého jmění nemocničních fondů může býti upuštěno od průkazu trvalého věnování. Movité jmění školních obcí a školních fondů je z důvodů vyučovacích osvobozeno.

Při otázce osvobození podle citované poznámky 2., písm. d), buďtež čistě vědecké účely posuzovány jako vyučovací účely.

Spolky a ústavy, které spočívají na zásadě vzájemnosti (na plnění a protiplnění), nebuďte čítány ke spolkům a ústavům dobročinným a lidumilným.

Movité jmění spolků dobrovolných hasičů, jakož i svazů takových spolků jest osvobozeno od ekvivalentu i tenkráte, kdy stanovami těchto spolků není prokázáno trvalé věnování tohoto jmění. Rovněž hasičské nářadí, které jest obecním vlastnictvím, není podrobeno ekvivalentu.

§ 28.

Držitelé beneficií, kteří podle zákona ze dne 15. února 1877, č. 98 ř. z., žádají za osobní osvobození od ekvivalentu, povinni jsou přiznati movité i nemovité jmění svého beneficia a žádati za úřední uznání svého osobního osvobození.

Při rozhodování o této žádosti budiž přihlíženo jedině k příjmu, plynoucímu z držby beneficia, nikoli k jinému příjmu osobnímu, který nepochází z prebendy.

Za příjmy z beneficia pro předpis ekvivalentu se nepokládají doplněk kongruy, osobní přídavek nebo dočasná podpora držiteli beneficia z náboženského fondu, požitky v závěrečném odstavci § 23 zmíněné ze jmění beneficia nepocházející a příjmy beneficiáta ze zvláštních nadací, ze kterých byl ekvivalent samostatně vyměřen.

Při vyšetřování čistého důchodu z prebendy buďte za výdaje uznány:

a) výdaje na každého pomocného kněze, kterého beneficiát jest povinen vydržovati;

b) všechny výdaje, které musí býti konány z obročního jmění na základě nadačního ustanovení na prospěch někoho jiného, jako na př. na prospěch některého kostela, školy, nemocnice atd.;

c) všechny daně a veřejné dávky s přirážkami, passivní úroky atd., které jest beneficiát povinen zapravovati, vyjímajíc ekvivalent a osobní daň z příjmu;

d) kancelářské výdaje na vedení matrik a výdaje dekanátního úřadu v rozsahu v § 7, písm. b), zákona ze dne 19. září 1898, č. 176 ř. z., naznačeném.

Má-li držitel beneficia s duchovní správou vydržovati jednoho nebo několik pomocných kněží, budiž hned tenkráte, když se propůjčuje beneficiátovi osobní osvobození od ekvivalentu, učiněna výhrada, že kdyby později uprázdněním toho neb onoho systemisovaného místa kněze pomocného obroční důchod beneficiátův se dočasně zvýšil nad 1000 K, ekvivalent, pokud příslušný přebytek důchodu stačí, musí býti zapravován po dobu, po kterou místo pomocného kněze bude uprázdněno.

Žádá-li komunita vzhledem k beneficiu jí inkorporovanému, aby byla osvobozena podle zákona ze dne 15. února 1877, č. 98 ř. z., od ekvivalentu, který má platiti jako držitelkyně majetku, nemohou výdaje placené na výživu členů komunity z důchodů beneficia býti pokládány za srážkovou položku při vyšetřování čistého důchodu beneficia.

§ 29.

Povinnost zapravovati ekvivalent ve smyslu poznámky 3. k sazební položce 57/106, B, e) zákona ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., počíná v těch případech, ve kterých se převede bezplatně na osobu podrobenou ekvivalentu věc, na níž vázne služebnost práva požívacího neb užívacího, nebo přenechají se věci darováním na případ smrti, teprve uplynutím desátého roku po dni, kterým požívání neb užívání zanikne, nebo dar na případ smrti připadne.

Naproti tomu však okolnost, že osoba podrobená ekvivalentu přenechala užívání neb požívání věci někomu jinému, nezakládá osvobození od ekvivalentu.

Při nadacích, které jsou zřízeny na základě posledního pořízení, počítá se desítiletá lhůta, v poznámce 3. k sazební položce 57/106, B, e) zákona ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., stanovená, ode dne, kdy státní pokladna nabyla práva na poplatek z tohoto závětního věnování, tedy zpravidla ode dne, kdy dědictví napadlo, při nadacích však, které jsou zřízeny jednáním mezi živými, ode dne schválení nadační listiny, po případě od onoho dřívějšího dne, kdy sluší pokládati právní jednání podle ustanovení občanského práva za uzavřené a kdy stát zásadně nabyl nároku na poplatek. Bez významu jest, byl-li poplatek skutečně zapraven, anebo nebyl-li vybrán z důvodu zákonného osvobození.

Budova vystavěná na pozemku, který byl již déle než 10 let v držení osoby podrobené ekvivalentu, podléhá ekvivalentu, třeba nestála ještě 10 let; pro počátek ekvivalentní povinnosti takové budovy není rozhodný čas, kdy byla zřízena, nýbrž kdy stanoviště bylo nabyto.

Na movité věci, kterých nebylo nabyto poplatným darováním, nadáním nebo převodem majetku na případ smrti, nevztahuje se poznámka 3. k sazební položce 57/106, B, e) zákona ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., vztahuje se však na movité jmění, jehož bylo nabyto zcizením věci nemovité.

VIII. Kdy mají býti podána přiznání a výkazy majetku.

§ 30.

Nejpozději do konce května 1921 buďte podána přiznání majetku, který jest již podroben ekvivalentu 1. ledna 1921, a předběžná oznámení podle § 3, odst. 4., a § 5, odst. 2., tohoto nařízení. V témže čase jsou povinny osoby podrobené ekvivalentu, které 1. ledna 1921 ještě 10 let netrvaly, podati průkaz o tom, kdy vznikly (§ 3, odst. 5., tohoto nařízení).

§ 31.

Nemovité a movité věci, při nichž podle poznámky 3. k sazební položce 57/106, B, e) zákona ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., povinnost platiti ekvivalent nastane teprve po 1. lednu 1921 (§ 3, odst. 4. a 5., § 29), buďte řádně přiznány na předepsaných vzorcích nejdéle ve 30 dnech po dni, kdy nastane povinnost ekvivalentní; zároveň buď uvedena hodnota, jakou věci měly v době, kdy ekvivalentní povinnost nastala.

Na žádost mohou býti strany zproštěny povinnosti přiznávati každý jednotlivý případ pod podmínkou, že do 30 dnů po uplynutí každého roku podají úhrnné přiznání o těch majetkových částech, při nichž nastala nově ekvivalentní povinnost v tomto roce.

§ 32.

Výdělkové společnosti, které byly původně zřízeny toliko na 15 nebo méně let, jichž trvání však dodatečně bylo neb bude prodlouženo tou měrou, že potrvají úhrnem více než 15 let, mají podati přiznání v třiceti dnech, ode dne stanoveného nebo povoleného prodloužení počínajíc, podle stavu tohoto dne, vztažmo ve lhůtě § 31.

Ustanovení předcházejícího odstavce budiž obdobně použito při výdělkových společnostech, které by pozbyly osvobození od ekvivalentu podle poznámky 1. k sazební položce 57/106, B, e) zákona ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., z jiného důvodu než v předcházejícím odstavci uvedeného.

IX. U kterých úřadů podávají se přiznání.

§ 33.

Osoby podrobené ekvivalentu, jejichž sídlo jest v Čechách, na Moravě, ve Slezsku a na územích k nim administrativně připojených, mají

podati svá přiznání u toho řídícího finančního úřadu I. stolice, v jehož obvodu mají své sídlo, a to:

v Praze u úřadu pro vyměřování poplatků v Praze;

v Brně a v obvodu okresního soudu Brno-okolí u úřadu pro vyměřování poplatků v Brně;

v Plzni a v soudním a berním okresu plzeňském u úřadu pro vyměřování poplatků v Plzni;

ve Slezsku a na Hlučínsku u úřadu pro vyměřování poplatků v Opavě;

konečně v jiných obvodech u příslušných finančních okresních ředitelství (poplatkové oddělení).

Přiznání o majetku, který jest ekvivalentu podroben a jest v území, kde toto nařízení platí, a který patří osobám ekvivalentu podrobeným, majícím sídlo mimo toto území, buďte rovněž podána u vyměřovacích úřadů v prvním odstavci uvedených, a to u toho úřadu, v jehož obvodě jest majetek, je-li však majetek v obvodě několika vyměřovacích úřadů, u úřadu, v jehož obvodě jest hlavní podstata majetku, a v pochybnostech, podle vůle strany u některého z těchto úřadů.

X. Následky, nepodá-li se přiznání včas nebo je-li nesprávné.

§ 34.

Opominul-li poplatník přiznání podati včas a způsobem náležitým (§ 5), budiž použito § 80 zákona ze dne 9. února 1850, č. 50 ř. z., tím způsobem, že se bude po celou dobu desítiletou, na kterou se ekvivalent vyměří, vybírati ekvivalent dvojnásobný (výnos ministerstva financí ze dne 30. března 1852, č. 85 ř. z., bod 7.).

Zatajil-li by kdo věc nějakou, kterou má přiznati, nebo přiznal-li by ji nesprávně, bude potrestán, jak stanoveno v § 84, č. 3., zákona ze dne 9. února 1850, č. 50 ř. z., podle trestního zákona o přestupcích důchodkových. To platí zejména také tenkráte, když při věcech, které samy o sobě jsou movité, zamlčí se, že jsou příslušenstvím věci nemovité (§ 10).

XI. Jak se poplatkový ekvivalent vyměřuje.

§ 35.

Jakmile přiznání dojdou, srovnají se s dosavadními záznamy, načež se zašlou s případným příkazem příslušným úřadům berním, které je mají srovnati se svými záznamy katastrálními, provésti příslušná šetření a podati zprávu o výsledku, jakož i o úplnosti a správnosti údajů a kupních cen v místě obvyklých, jakož i o jinakých vyměřovacích spisech, pomůckách a poznatcích z nich.

Přiznané hodnoty buďte, je-li toho třeba, opraveny buď dohodou nebo zvláštním soudním odhadem.

§ 36.

Finanční okresní ředitelství (poplatkové oddělení) neb úřad pro vyměřování poplatků vyměří ekvivalent i s přirážkou na celé desítiletí, rozhodne o nárocích na osvobození od ekvivalentu a oznámí poplatníkům přijatou cenu a vypočtený ekvivalent i ty předměty, při kterých nemohlo býti vyhověno nároku na osvobození.

Zákonně vyměřený ekvivalent lze odepsati, když se v desítiletí zcizí nemovité věci nebo přemění movitý majetek v nemovitý, a budiž o to zažádáno podáním kolku prostým a náležitě doloženým u úřadu, jímž byl ekvivalent vyměřen.

Tento odpis jest však vázán podmínkou, že byl za dotčené zcizení nebo přeměnu předepsán procentový poplatek převodní.

Odpis podle předchozích dvou odstavců buď proveden tak, že se zruší povinnost platiti čtvrtletní splátky následující po dni zcizení nebo přeměny.

Jinak platí pravidlo, že zmenšení nebo zvýšení majetkového stavu v desítiletí není důvodem pro změnu předepsaného ekvivalentu.

Bude-li po době pro vyměření ekvivalentu rozhodné nemovitost této dávce podrobená zavazena právem stavebním, buď použito obdobně ustanovení odst. 2. a 4. a odepsána ona část ekvivalentu, která odpovídá poměru mezi hodnotou práva stavebního v době, kdy bylo zřízeno, a úhrnnou hodnotou nemovitosti pro stejnou dobu vyšetřenou. Za hodnotu práva stavebního považuje se cena, z níž byl vyměřen nemovitostní poplatek z důvodu zřízení tohoto práva (§ 15 tohoto nařízení).

§ 37.

Jestliže poplatník nepodal přiznání včas nebo náležitě, může jej finanční úřad pořádkovými tresty podle nařízení finančního ministerstva ze dne 6. dubna 1856, č. 50 ř. z., přidržeti, aby svou povinnost splnil, anebo může majetek ekvivalentu podrobený z moci úřední vyšetřiti a ekvivalent vyměřiti.

XII. Jak se zapravuje ekvivalent.

§ 38.

Roční částka ekvivalentu vyměřeného na toto desítiletí z movitého i nemovitého jmění buď placena předem ve stejných čtvrtletních lhůtách, a to vždy 1. ledna, 1. dubna, 1. července a 1. října (§ 1 zák. ze dne 18. března 1872, č. 33 ř. z.).

§ 39.

Ekvivalent z uprázdněných obročí duchovních placen buď nepřetržitě, třeba interkalární

příjmy připadly některé osobě (fondu) podle sazební položky 44/75 zákona ze dne 9. února 1850, č. 50 ř. z., osvobozené.

Za dobu interkalární zaplacen buď ekvivalent teprve po jejím ukončení najednou fondem interkalárním (náboženským).

§ 40.

Při průtahu v placení budou čítány a s dluhem vybrány pětiprocentní úroky z prodlení ode dne, který následuje po stanovené lhůtě platební až do dne zaplacení dospělého dluhu (§ 2 zákona ze dne 18. března 1872, č. 33 ř. z.).

§ 41.

Až do vyměření za osmé desítiletí buď ekvivalent prozatím vybírán podle výměry sedmého desítiletí proti pozdějšímu upravení, a zatímní splátky buďte potvrzeny na dosavadním platebním archu.

Jakmile bude zjištěn celý ekvivalentní poplatek, jejž má kdo platiti ze svého jmění v osmém desítiletí, buď odebrán nynější předpis ekvivalentu (arch platební) a poplatníku dodán nový příkaz platební s náležitým odpočtem.

§ 42.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1921. Provedením jeho pověřuje se ministr financí.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r. Dr. Šusta v. r.
Dr. Beneš v. r. Dr. Gruber v. r.
Dr. Engliš v. r. Dr. Mičura v. r.
Dr. Burger v. r. Dr. Fatka v. r.
Dr. Kovařík v. r. Dr. Fainor v. r.
Průša v. r. Dr. Hotowetz v. r.
Husák v. r.

Vzorec A/1

Země: ..... Berní okres: .....

Finanční okres: .....

Přiznání $\frac{A}{1}$

.....

k vyměření poplatkového ekvivalentu z hodnoty pozemků a příslušenství (fundus instructus) na dobu od 1. ledna 1921 až do konce prosince 1930.

Připomenutí: Rubriky „Průměrná kupní cena“ a „Uznaná neb upravená“ (cena) vyplní úřad.

Katastrální obec	Číslo vložky knihy pozemkové	Pozemky											
		Číslo parcelní	Výměra		Druh kultury	Pozemková daň beze slevy		Z nich jest propachtováno				Průměrná kupní cena 1 hektaru téhož způsobu a téže polohy v poslední době	
								Výměra a druh kultury		za ročních			
			hektary	čtvereční metry		Kč	h	hektary	čtvereční metry	Kč	h	Kč	h

Pozemky				Příslušenství (fundus instructus) podle §§ 294 až 297 o. z. o. podle specifikace				Přiznaná		Uznaná neb upravená		Připomenutí
Přiznaná		Uznaná neb upravená		Přiznaná		Uznaná neb upravená		úhrnná cena				
cena				cena				pozemků a příslušenství				
Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	

Specifikace

příslušenství (fundus instructus) pozemků v tomto přiznání uvedených.

Číslo položky	Podrobnější označení předmětu	Počet kusů nebo množství	Přiznaná cena				Uznaná neb upravená cena		Připomenutí
			jednotlivě		dohromady				
			Kč	h	Kč	h	Kč	h	
	I. Dobytek, a to:								
	II. Hospodářské zásoby, a to:								
	III. Rolnické nářadí, stroje, vozy atd., a to:								
	IV. Jinaké příslušenství, a to:								

Datum (místo a den): ....., dne ..... 192.....

Podpis:

.....

Vzorec A/2.

Země: .....

Berní okres: .....

Finanční okres: .....

Přiznání $\frac{A}{2}$

.....

k vyměření poplatkového ekvivalentu z hodnoty budov a příslušenství (fundus instructus) na dobu od 1. ledna 1921 až do konce prosince 1930.

Připomenutí: Rubriky „Uznaná neb upravená“ (cena) a „Uznaná neb upravená“ (úhrnná cena) vyplní úřad.

Katastrální obec	Číslo vložky knihy pozem.	Budovy						Ryzí činže domovní dani činžovní podrobená		V čase přiznání předepsaná řádná daň bez přirážky			
		Číslo popisné	Ulice a čís. orientač.	Druh, bez poschodí neb s poschodím, způsob stavby (ze dřeva, zděné, se střechou šindelovou, cihlovou, břidlicovou, z plechu železného neb zinkového), části a užívání (světnice, komory, kuchyně, sklepy, sklady, dílny, chlévy atd.)	Z toho jest pronajato					domovní daň třídní u domů nových beze slevy		domovní daň činžovní beze slevy	
					části	za ročních							
						Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h

Přiznaná		Uznaná neb upravená		Příslušenství (fundus instructus) podle §§ 294 až 297 o. z. o. podle specifikace				Přiznaná		Uznaná neb upravená		Připomenutí
cena				přiznaná		uznaná neb upravená		úhrnná cena				
				cena				budov a příslušenství				
Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	

Specifikace

příslušenství (fundus instructus) budov v tomto přiznání uvedených.

Číslo položky	Podrobnější označení předmětu	Počet kusů nebo množství	Přiznaná cena				Uznaná neb upravená cena		Připomenutí
			jednotlivě		dohromady				
			Kč	h	Kč	h	Kč	h	
	I. Pevně stojící stroje, závodní zařízení a nářadí, a to:								
	II. Zařízení a náčiní samo o sobě pohyblivé, a to:								
	III. Jinaké příslušenství, a to:								

Datum (místo a den): ..... dne ..... 192.....

Podpis:

.....

Vzorec B.

Přiznání

.....

o movitém jmění, jak bylo dne 1. ledna 1921.

Předmět	Cena: podle účtu, povinníkova udání, soudního odhadu, bursovního kursu	Cena: jednotlivě Kč	Cena: jednotlivě h	Cena: dohromady Kč	Cena: dohromady h	Uznaná neb upravená cena Kč	Uznaná neb upravená cena h	Připomenutí
I. Stav aktivní.								
1. Hotové peníze, a to zvlášť o sobě:								
zákonná platidla tuzemská								
jiné peníze								
2. Kapitály uložené, se zadrželými a běžnými úroky podle specifikace I.:								
a) u soukromníků, a to zvlášť o sobě:								
v zemské měně								
v jiných měnách								
b) ve veřejných obligacích								
c) v jiných cenných papírech								
3. Skvosty, zlaté a stříbrné věci								
4. Zásoby, které se nepokládají za příslušenství (fundus instructus) nemovitých věcí přiznavateli náležejících								
5. Dobytek, pokud není příslušenstvím (fundus instructus) nemovitých věcí								
6. Nábytek a nářadí, pokud nejsou příslušenstvím (fundus instructus) nemovitých věcí								
7. Stavby (horské chýše, boudy, baráky atd.), postavené na najatých neb pachtovaných pozemcích, pokud nejsou příslušenstvím (fundus instructus) věcí nemovitých (§ 1 b, odstavec 2., nařízení decenálního)								
8. Obrazy a jiné věci umělecké								
9. Knihy a jiné věci vědecké								
10. Všechny jiné movité věci, pokud nejsou příslušenstvím (fundus instructus) nemovitých věcí								
11. Dávky naturální a peněžité duchovním beneficiím ročně ..... Kč ..... h, cena podle přiznání								
12. Věci, u kterých se žádá, by podle zákona byly osvobozeny od poplatkového ekvivalentu . .								
II. Stav passivní podle specifikace II.								
Hypotekou zajištěný								
Hypotekou nezajištěný								
III. Čisté jmění.								
Když se od stavu aktivního, položky 1 až 12, úhrnem odečte stav passivní								
zbude čistého jmění ekvivalentu podrobeného								

Připomenutí: Rubriku „Uznaná neb upravená cena“ vyplní úřad.

Specifikace I.

kapitálů do přiznání na druhé straně pojatých, záležejících v půjčkách soukromých, pak v obligacích veřejných a v soukromých papírech cenných.

Číslo položky	Dlužní list (cenný papír)					Kurs bursovní dne 31. prosince 1920		Dospělé a až do 31. prosince 1920 běžící úroky		Vypočtená cena		Uznaná neb upravená cena		Připomenutí
	Název druhu	Kdy byl vydán	Míra úroková	Hodnota jmenovitá										
				Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	

Číslo položky	Dlužní list (cenný papír)					Kurs bursovní dne 31. prosince 1920		Dospělé a až do 31. prosince 1920 běžící úroky		Vypočtená cena		Uznaná neb upravená cena		Připomenutí
	Název druhu	Kdy byl vydán	Míra úroková	Hodnota jmenovitá										
				Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	

Specifikace II.

passiv, váznoucích na ekvivalentu podrobeném jmění movitém a tuzemském jmění nemovitém.

Číslo položky	Jméno věřitelovo	Druh a datum dlužního úpisu	Doklady na prokázání dluhu	Obnos		Připomenutí (jsou-li passiva hypotekou pojištěna čili nic)
				Kč	h	

Datum (místo a den): ....., dne ..... 192....

Podpis:

.....

Vzorec C.

Země: ..... Berní okres: .....

Finanční okres: .....

Přiznání

.....

k vyměření poplatkového ekvivalentu z hodnoty požitečných práv (práva myslivosti, rybářství, práva mlýnského, výčepního, tržního, mýtního, převozního) na dobu od 1. ledna 1921 až do konce prosince 1930.

Připomenutí: Rubriku „Uznaná neb upravená cena“ vyplní úřad.

Číslo položky	Pojmenování práva	Kde se vykonává		Zdali ve vlastní režii nebo skrze pachtýře	Hrubý																			
		Obec	Okr. správa polit.		1910		1911		1912		1913		1914		1915		1916		1917		1918		1919	
					Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h

výtěžek				Ze sumy vedlejší vychází na toho, kdo jest ekvivalentem povinen		Výdaje					Po srážce výdajů od hrubého výtěžku vychází roční čistý výtěžek		Cena tohoto práva podle dvacetinásobného čistého výtěžku		Uznaná neb upravená cena		Připomenutí
Dohromady		Hrubý průměrný výtěžek těchto 10 let				Vylíčení jich	Co činí										
							jednotlivě		dohromady								
Kč	h	Kč	h	Kč	h		Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	Kč	h	

Datum (místo a den):.....; dne.....192.....

Podpis:

.....

Vzorec D.

SEZNAM

těch nemovitých a movitých věcí

.....,

u kterých povinnost zapravovati poplatkový ekvivalent nastane teprve po 1. lednu 1921.

Číslo položky	Předmět	Právní titul a čas nabytí	Poplatek za nabytí byl předepsán			Připomenutí
			u (úřadu)	platebním příkazem		
				položka B popl. rejstříku	z roku	

Číslo položky	Předmět	Právní titul a čas nabytí	Poplatek za nabytí byl předepsán			Připomenutí
			u (úřadu)	platebním příkazem		
				položka B popl. rejstříku	z roku	

Datum (místo a den): ....., dne ..... 192....

Podpis:

.....